

ARKADAŞIM ROBOT

"Çocuklara ders vermeye, ailenin ve okulun yerini almaya çalışmayan, sadece tiyatroyu sevdirmeyi amaçlayan bir oyun çalışması"

ÖN OYUN

(Salondan seyirci koltuklarının arasından, tamirci giysileri içinde, bol ve uzun iş önlüğü, büyük benekli papyon ve kalın gözlükleriyle tamirci çırağı elinde gazete büyüklüğündeki robot resmini çocuklara göstererek sahneye doğru gelir.)

ASİSTAN- Bu robotu gören var mı? Yok. Peki tanıyan var mı? Yok. Yakında gören olursa bana haber verebilir mi? Ya haber verin ne olur?

(Sahneye çıkar. Sahne önü ışıkları yanar. Resimleri seyirciye gösterir. Çocukları konuşturmaya çalışılır. Onların tepkilerine göre repliklerinde değişiklik yaparak konuşmayı sürdürür)

ASİSTAN- Hiçbiriniz görmediniz mi? Yolda, markette, okulda görmediniz mi? Hay Allah! Keşke görmüş olsaydınız. Ben ne yapacağım şimdi. Benim bu robotu mutlaka bulmam gerek. Neden mi? Anlatayım ister misiniz? Peki dinleyin o zaman. Bir fabrikada bilim insanları gece gündüz demeden harıl harıl çalışıyormuş... İşleri insanlara yardım edecek robotlar üretmekmiş. Ancak yeni yaptıkları bir robotu daha deneme yapamadan kaybetmişler. İsim bile verememişler. Hepsi çok üzülmüş. İnsan emeğinin boşa gitmesine üzülmüş mi? Üzülür tabi. Onlar da çok üzülmüşler. Hemen her yerde bu yeni robotu aramaya başlamışlar. İşte ben de o bilgili insanların yanında asistan yani o bilginlerin yardımcısı olarak çalışıyorum. Bana robotu bulma görevi verdiler. Robotu bulup bilginlere götüreceğim. Size sordum ama salonda onu kimse görmemiş. Bakalım oyunumuzda ona rastlayabilecek miyiz? Peki şimdi isterseniz oyunu izleyelim. Ne dersiniz izleyelim mi? Hazır mıyız? Peki tamam. O zaman haydi başlasın oyunumuz açılsın perdemiz. Perde!

(Perde açılır. Sahne 2 bölümdür. Sahnenin solunda bir sokak lambası ve onun arkasında bir bank vardır. Sahnenin yalnız bu bölümü aydınlatılmıştır. Diğer tarafta henüz aydınlatılmamış Çiçeklerin evi vardır. Evin dış kapısı soldaki bank tarafındadır. Sahnenin solundan çekinerek, çevresine bakarak Robot gelir. Beyaz metal görünümlü giysiler içindedir. Kısa, kesik, sert hareketlerle oynar. Korkarak birkaç adım atar. Çocukların sesini duyunca korkup bankın arkasına saklanır. Sonra yavaş yavaş sahnenin önüne doğru merakla yaklaşır)

ROBOT- Aaa... Çocuklar! Ne güzel. Merhaba... Merhaba... Beni duyabiliyor musunuz?

Anlıyor musunuz? Anlıyorsunuz tabi ya. Teneke kafa! (*Kafasına tıkladır*) Çünkü ana belleğime Türkçe yüklediler. Ama çok önemli bir sorunum var. Ne biliyor musunuz? Bilmiyorsunuz tabi. Benim hiç arkadaşım yok. Konuşacağım, oynayacağım bir tanecik bile arkadaşım yok. (*Şımarır*) Yaaa... Ben arkadaş istiyorum! Ben arkadaş istiyorum! Ben de sizinle oynamak istiyorum ya... Arkadaşım olsun istiyorum ya... Hem biliyor musunuz ben çok güçlüyüm! Akıllıyım! Cesurum.

(*Bir gürültü olur. Korkuyla bankın arkasına kaçar*)

İmdat! Vidalarım cıvatarım mikro çiplerim.

(*Etrafı kolaçan eder. Korkulacak bir şey olmadığını anlayınca eski havalı edasıyla çocuklarla konuşmaya başlar.*)

Evet... Ben... Çok güçlüyüm! Akıllıyım! Cesurum!

(*Etrafına bakınarak çocuklara fısıldar.*)

Eee... Çocuk arkadaşlar size bir şey soracağım. Beni arayanı gördünüz mü?

Gördünüz! Gitti mi? Gerçekten mi? Kandırmaca yok ama. Hey! Yaşasın Kurtuldum.

(*Güvenli tavrına döner*) Korktuğumu falan sanmayın. Ben cesur, güçlü, akıllı bir robotum. Çok yani çok...

(*Sahne gerisinden bir müzik sesi gelir.... Robot korkarak sahne arkasına saklanır*)

ROBOT- İmdat! Vidalarım cıvatarım mikro ciplerim!

(*Aynı anda evin ışıkları yanar. Sağ arkada iç kapı, solda dış kapı ve sağ tarafta yemek masası vardır. Evin küçük kızı yerde yuvarlanarak elindeki resme bakmaktadır. Yerlerde atılmış kağıtlar vardır. Bakıcı genç kadın Ayşe arka kapıdan elinde uzun saplı fırçayla içeri girer. Dağınıklığı görünce şaşırır.*)

AYŞE- Aa! Odanın haline bak!

ÇİÇEK- (*Duyamaz. Yaptığı resimle ilgilidir*) La .. Lay .. la..

AYŞE- Daha yeni toplamıştım. Seni yaramaz seni. Odayı çabucak dağıtmışsın gene.

ÇİÇEK- Lay... lay...laa..

AYŞE- Topla bakalım. Kendi dağıttığını kendin topla. A... Bu ne canım?

ÇİÇEK-Bak. Ne yaptım.

AYŞE- Neymiş o?

ÇİÇEK-(*Çiçek yaptığı resmi seyirciye de gösterir.*) Bak... Nasıl, güzel olmuş mu?

AYŞE- Neymiş o? Hiçbir şeye benzemiyor.

ÇİÇEK- Robot!

AYŞE- Robot mu? A... Ne acayip yaratmış bu?

ÇİÇEK- Bu yaratık değil. Ben yaptım.

AYŞE- Oyuncak resmi...

ÇİÇEK- Oyuncak değil. Bak canlı gibi. Kendi kendine yürüyor

(Çiçek pantomimle robotu anlatır. O sırada kahramanımız robot korka korka sahneye girip soldaki banka oturur)

ROBOT- *(Alçak sesle)* Şey... Yakalanmak istemiyorum da... Onun tedirginliği var. Yoksa biliyorsunuz ben güçlüyüm, akıllıyım, cesurum.

AYŞE- Allah Allah! İnsanoğlu neler de yapıyor. Hayret!

ÇİÇEK-Yürüyorlar... Konuşuyorlar... Arkadaşlık yapıyorlar.

AYŞE- Yok artık?

ÇİÇEM-Tabi. Bak göstereyim sana.

ROBOT- Gizlenecek bir yer bulmam gerek. Yoksa yakalayacak çırağ beni. Ay! Vidalarım cıvatalarım mikroçiplerim! Ne yapsam da kurtulsam çırağtan. Şurada bir ev var. Işığı da yanıyor. Kapıyı çalıp içeri girsem mi? Korkuyorum derim. Karnım aç derim. Üşüdüm derim. İyi insanlar yardım eder değil mi? Çalayım mı kapıyı?
(Çocukların tepkisini alır. Onlarla konuşur.)

AYŞE- Peki yanına gelmesini istediğin zaman ne yapacaksın?

ÇİÇEK- Sadece yanıma çağıracağım.

AYŞE- Ha o da kedi gibi gelecek öyle mi? Hah. Güleyim bari.

ÇİÇEK- Evet gelecek.

AYŞE- Hadi çağır da gelsin bakalım. Ha ha ha... Gezermiş, konuşmuş, çağırınca gelirmiş.
Ha ha ha... Kedi gibi öyle mi? Gel pisi pisi. Gel robot robot robot
(Robot kapıyı çalar.)

ÇİÇEK- Hah işte geldi. Seni yiyecek şimdi. Hah ha ha...

AYŞE- Ya ne demezsin. BAKKAL ÇIRAĞI kılığında ekmek getiriyormuş senin robot.
(Ayşe kapıyı açar. Robotla karşılaşır. Korkar)

AYŞE- Ay gerçekten kapıda robot var. İmdat!
(Ayşe düşüp bayılır. Robot girer)

ÇİÇEK- *(Hayretle)* A Robot!

ROBOT- A Çocuk!

ÇİÇEK- *(Ayşe'ye koşar)* Ayşe abla! Ayşe abla!

ROBOT- Ay vidalarım cıvatalarım mikro çiplerim. *(Kısık sesle seyirciye seslenir)* Ay ne yapmam lazım bilmiyorum. *(Seyircinin yönlendirmesiyle hareket eder)* Masa altına saklanayım mı?

ÇİÇEK- Ayşe abla uyan! Ayşe abla!

ROBOT- (Kısık sesle) Ay uyanmasın uyanmasın. Belki bana kızar. Kızarmı dersiniz?

(Çiçek masanın örtüsünü kaldırıp robota bakar)

ÇİÇEK- Bir robot. Hem de resmini yaptığım robota benziyor.

ROBOT- *(Dişleri birbirine vurur)* Kor-ku-yo-rum.

ÇİÇEK- Robotlar korkmaz ki.

ROBOT- Ben robot değilim. Ben çocuğum.

ÇİÇEK- Yalancı. Oyuncaksın sen.

ROBOT- Oyuncak değil, robotum. Konuşurum, okurum, yazarım, yürürüm,

ÇİÇEK- Korkarsın, saklanırsın.

ROBOT- Hayır! Ben çok güçlüyüm akıllıyım cesurum.

ÇİÇEK- Belli belli.

ROBOT- Beni başkalarına verme olur mu?

ÇİÇEK- Neden vereyim? Evimize gelen sensin. Zorla getirmedi ki seni.

ROBOT- Doğru ya... Hay vidalarım cıvatarım mikro çiplerim.

(Robot cesaretlenerek masanın altından çıkar)

ROBOT- Zaten ben çok güçlüyüm! Akıllıyım! Cesurum!

ÇİÇEK- (alay eder) Belli belli. Korkudan masanın altına saklanan kimdi?

AYŞE- *(Ayılır)* Ne oldu bana? Ben neredeyim.

ÇİÇEK- *(Kalkmasına yardım eder)* Ayşe abla kalk.

AYŞE- Neden yerde yatıyorum? Ha rüya gördüm. *(Kalkar. Üstünü düzeltir)* Güya yaptığın robot resmi canlanmış da... Eve gelmiş de...

ÇİÇEK- Ayşe abla bak. Gördüğün rüya değil. Gerçek bir robot.

AYŞE- *(Bayılır)* Ay!

(Çiçek Ayşe'nin yanına koşar. Robot korkup ortalıkta koşmaya başlar)

ROBOT- İmdat! Vidalarım cıvatarım mikro çiplerim.

ÇİÇEK- Ayşe Abla! Ayşe Abla! Hişt! (Robot'a) Gürültü yapma. Şimdi duyup komşular gelecek.

ROBOT- Eyvah! *(Kısık sesle bağırarak gürültü yapmamaya çalışarak paniğini sürdürür)*

İmdat! Beni yakaladılar... Kurtarın beni imdat!...

AYŞE- *(Uyanır)* Ay ne oldu bana?

ÇİÇEK- Korkma Ayşe Abla. Bak o bizden korkuyor.

AYŞE- Ay aman of!

ÇİÇEK- Gördün mü rüya değilmiş.

AYŞE- Hey Allah'ım sen nelere kadersin. Tenekeden insan bile Yaratmışsın!

ROBOT-(*Sevinir*) A... Ne güzel. Evet ben insanım. (*Seyirciye*) İnsanım değil mi? Hayır mı? Ya... Ben insanım ben insanım...

(*Kapı çalınır. Robot tekrar masanın altına girer.*)

ROBOT- İmdat! Vidalarım, cıvatarım, mikro çiplerim.

AYŞE- Aaa! Hakikaten pek korkakmış. Geldim geldim.

ÇİÇEK- Ben bakarım.

(*Çiçek kapıyı açar. Gelen Bakkal Çırağı gelir. Aynı Asistan gibi giyinmiştir.*)

(*Kulağında wolkman dans ederek konuşur*)

BAKKAL ÇIRAĞI- Ow yes help me, sipariş, sipariş, sipariş?

AYŞE- Zevzek. Çıkar şu kulaklıkları.

BAKKAL ÇIRAĞI- (*Şarkı söylemeye devam eder.*)

AYŞE- (*Volkmeni kaldırıp kulağına bağırır.*) İki ekmek bir şişe süt!

BAKKAL ÇIRAĞI- Anam! Ne bağırıyorsun ya! Kulağım patladı.

AYŞE- Hadi hadi. Yürü işine.

BAKKAL ÇIRAĞI- (*Çıkarken durur*) Hiç buralarda robot mobot gördünüz mü?

AYŞE- He gördük ne olacak?

ROBOT- (*Kısık sesle*) Ay!

ÇİÇEK- Hayır görmedik.

BAKKAL ÇIRAĞI- (*Kuşkulanır*) Kulağıma bir ses geldi. In ın inn!

(*Salona girip dolaşır. Robot masanın altında titremektedir*)

ÇİÇEK- Görmedik dedik ya. Ayşe abla şuna baksana...

BAKKAL ÇIRAĞI- Şöyle bir bakayım. Size zarar verebilir. Fabrikadan kaçmış diyorlar.

Daha işi bitmeden nasıl olduysa fabrikadan kaçmış. In ın inn!

AYŞE- Peki bundan sana ne? Sen siparişlerine bak.

BAKKAL ÇIRAĞI- Herkesten önce bulup hurdacıya satacağım. İyi para eder. Ha ha

ha! (*Seyirciye sorar*) Siz gördünüz mü çocuklar? Nerede? Burada mı? Öyle mi?

Nerede? Masanın altında mı? Yok mu? In ın inn! Nerede bu robot?

(*Bu konuşma çocukların verdiği tepkiye göre gelişir. Çırak masanın örtüsünü*

kaldırarakken çiçek onu durdurur)

ÇİÇEK- Ayşe abla şuna bak oyuncaklarımı karıştırıyor.

AYŞE- (*Süpürgesini kaldırır*) Bana bak zevzek yürü işine. Şimdi bakkala telefon edeceğim.

Yoksa Allah verdi demem. Süpürgeyi yersin. Yürü! (*üstüne yürür. Çırak kaçar*)

BAKKAL ÇIRAĞI- Tamam tamam. (*Kaçar*)

ÇİÇEK- (*Robota kızar*) Neden sessiz durmuyorsun? Görecekti seni. Çık hadi dışarı.

AYŞE- Ay bu gerçekten korkuyor. Ah canım. Gel korkma gel.

ROBOT- (*Titreyerek masanın altından çıkar. Korkarak konuşur*) Ben kork-mu-yo-rum ki... Ben güç-lü-yüm akıl-lıyım ce-surum.

(*Bu sırada sokak kapısının önüne, Bakkal Çırağı, Asistanı getirir*)

ÇİÇEK- Peki masanın altında ne yapıyordun?

ROBOT- Vidalarımın biri düşmüştü de.

ÇİÇEK- Anlamadım sanki. Yalan söylemek doğru değildir. Hele arkadaşlar birbirlerine asla yalan söylemezler.

(*Çıracak kapıyı hızlı hızlı vurur. Robot koşup yemek masasının altına saklanır*)

ROBOT- İmdat!... Vidalarım cıvatalarım mikro ciplerim.

(*Ayşe kapıyı açar. Kapı açılınca Çıracakla Asistan eşişe takılarak salona top gibi düşer*)

ASİSTAN- Ah!...

BAKKAL ÇİRAĞI- Ah anam!

AYŞE- Ay! Bu da ne? Gene mi sen? Bir de yanına kendi gibi birini takmış.

(*Ayşe ikisine de birer süpürge vurur*)

BAKKAL ÇİRAĞI- Kafam gözüm ayak parmaklarım.

ASİSTAN- Sırtım kaburgalarım ayak tırnaklarım.

BAKKAL ÇİRAĞI- Burnum kulağım bileğim.

ASİSTAN- Elim ayağım baş parmağım.

AYŞE- Aa! Gidin sokakta ağlayın. Çatlak mısınız nesiniz?

BAKKAL ÇİRAĞI- Ah! Ah!

ASİSTAN- Ay! Of! Aman!

AYŞE- Ne işiniz var evimizde? Bizden izinsiz nasıl girersiniz evimize?

BAKKAL ÇİRAĞI- Affedersiniz abla. Bu arkadaşla yardım ediyordum.

ASİSTAN- Buraya kaçak bir robotu aramaya geldim.

AYŞE- (*Bakkal Çırağına*) O zaman senin işin yok burada. Haydi işine (*kovalar*)

BAKKAL ÇİRAĞI- Olur mu hiç? Benim de onu bulmam gerekiyor.

AYŞE- Neden? Bulup hurdacılara satmak için mi?

ASİSTAN- Aaa... Böyle teknolojinin en yeni ürünü hurdacılara satılır mı?

BAKKAL ÇİRAĞI- Satılmaz mı?

ASİSTAN- Satılmaz tabi. O çok kıymetlidir.

BAKKAL ÇİRAĞI- Mesela ne kadar kıymetlidir?

ASİSTAN- Uçaktan bile pahalıdır.

BAKKAL ÇIRAĞI- Ay! (Bayılır. Asistan unu kaldırır)

ASİSTAN- Sen bana yardım et. Ben sana hurdacılardan yüz kat daha fazla para vereyim.

BAKKAL ÇIRAĞI- Sahi mi? Allah! Yaşasın. Tamam sana yardım edeceğim. (Çiçeğe)

Gördün mü? Robotu gördün mü? Hemen söyle onu gördün mü?

AYŞE- Bana bak gene yiyeceksin süpürgeyi.

ÇİÇEK- Neden arıyorsunuz robutu?

(Robot masanın altından çıkıp arka tarafa kaçır. Çiçek onu perdeler)

AYŞE- Nerden kaçmış? Niye kaçmış? Nasıl kaçmış?

ASİSTAN-Fabrikadan nasıl kaçtığını bir türlü anlamadık. Bir sabah baktık ki.. Hüü...

Hüü...

AYŞE- Tamam tamam. Ağlama. Bir çaresine bakarız.

ÇİÇEK- Hayır.

AYŞE- Dur bakalım kızım. Bir dinleyelim. Anlayalım. Niye bu kadar yana yakıla

Arıyorsunuz ki? Bu robotun ne özelliği var?

ASİSTAN- Onu ben ürettim. O benim ilk robotum. Yani benim çocuğum sayılır.

AYŞE- O zaman haklısınız. Alın robotunuzu götürün (Hep birlikte masanın yanına giderler.)

AYŞE- Bunun altında.

ASİSTAN- Teşekkür ederim. Çok iyisiniz.

(Masanın örtüsünü kaldırır. Yerde orta boy oyuncak bir robot vardır. Çiçek hariç hepsi şaşırır)

ASİSTAN- Ama bu... Bir oyuncak!

AYŞE- Aa... Daha biraz önce...

ÇİÇEK- (Ayşe 'yi susturur) Hişş... Öf ya... (eliyle sus işareti yapar)

ASİSTAN- Bu değil benim aradığım. Gene de ilginize teşekkür ederim. İzninizle gidip başka yerlerde arayalım bari.

(Evden çıkarlar. Ayşe şaşkındır)

AYŞE- Ama masanın altındaydı? Nereye kaçtı?

ROBOT- (Neşeli) Buradayım... Lay lay loom!.. Yaşasın küçük kardeş beni kurtardı.

ÇİÇEK- Yaşasın. Çak!

ROBOT- (Anlamaz) Ne?

ÇİÇEK- (Elini kaldırır) Yavaşça vur şimdi.

ROBOT- Tamam.

(Robot çiçeğin elini tokat atar, ama tutturamaz. Tokat Ayşe'ye gelir. O da kızar.

Süpürgesiyle Robotu kovalar)

AYŞE- Ah!..., Seni beni bilmez paslı yağ tenekesi. Al sana. Bir de tokat atmaya kalkarsın ha.

Al sana. Al sana!

ROBOT- Ah! vidalarım cıvatarlarım mikro çiplerim.

ÇİÇEK- *(Onları durdurur.)* Öf! Durun ya. Çocuk gibisiniz.

ROBOT- Doğru söylüyor. Duralım.

AYŞE- *(Süpürgesini göstererek)* Çiçek olmasaydı hanyayı, konyayı görürdün.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Ayşe abla ya...

AYŞE- İyi iyi ne haliniz varsa görün. Salondayım. Benden habersiz bir şey yapmak yok.

Ona göre. Yoksa külahları değiştiriz.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Tamam. Tamam. *(Robot'a)* Gel kızdırmayalım.

ROBOT- *(Ayşe'ye bakarak)* İmdat!

(Ayşe salonu toplarken. Çiçek'le Robot konuşarak seyirciye yaklaşırlar)

ÇİÇEK- Benim adım Çiçek. Senin adın ne?

ROBOT- C 5 serisi bir robotum.

AYŞE- C 5 mi, Gebeş mi? Tam da sana yakışmış. Kim koyduysa bu adı, aferin ona.

ROBOT- C 5 RBT 875 ama siz bana kısaca C5 diyebilirsiniz.

AYŞE- Ne biçim isim o be? Araba plakası gibi. Benimki de 06 ABC 725 Hah hah ha!

ÇİÇEK- Ayşe abla ya. Bırak ta biraz konuşalım.

AYŞE- İyi aman konuşun. Ne anlayacaksa paslı çöp tenekesi.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- C 5 .

ROBOT- Efendim çocuk?

ÇİÇEK- Benim adım Çiçek!

ROBOT- Efendim Çiçek?

ÇİÇEK- Fabrikandan neden kaçtın?

ROBOT- Ben. Şey. Ben fabrikadan falan kaçmadım ki... Hem ben hiçbir şeyden kaçmam

ki... Çünkü ben çok güçlüyüm! Akıllıyım! Cesurum.

AYŞE- Bak sen... Öyle mi? *(Ayşe bilerek gürültü yapar)* İmdat! Kaçın!

ROBOT- İmdat! Geliyorlar! *(Robot korkarak masanın altına kaçar)*

AYŞE- Ne kadar da cesurmuşsun canım. Seni paslı çöp tenekesi.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Ayşe abla lütfen alay etme şununla. Korkma. Gelen giden yok. Çıkabilirsin.

(Robot masanın altından çıkar. Korkusuz havasını takınır)

ROBOT- Vidamı düşürmüşüm de...

ÇİÇEK- Arkadaşlar birbirlerine yalan söylemez, demedik mi?

ROBOT- A... Biz arkadaş mıyız?

ÇİÇEK- Arkadaş olduk sayılır. Söyle bakalım fabrikadan neden kaçtın?

ROBOT- Ay ne güzel. İlk defa bir arkadaşım oldu. Tamam. O zaman söyleyebilirim. Ben...

Şey... Ben çalışmaktan yoruludum.

ÇİÇEK- Ya?...

AYŞE- Hoppala! Hoppala yavrum yaz geldi... Bahçeye kiraz geldi.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Sadece şaşırdı. Ayşe abla.

AYŞE- İyi... İyi

ÇİÇEK- Ama robotlar yorulmaz ki...

ROBOT- *(Utanarak)* Ama ben yoruluyorum.

ÇİÇEK- Bütün çocuklar çok çalışınca yorulurlar. Bu normal.

ROBOT- Sen de mi yoruluyorsun?

ÇİÇEK- Tabi. Kim yorulmaz ki? Çok çalışınca herkes yorulur.

ROBOT- *(Çığlıklar atar)* Yaşasın! Gacır! Gucur! Ah!

ÇİÇEK- Hah... Hah... Ha...Peki C5 kardeş sen fabrikada ne iş yapıyorsun?

ROBOT- Cırr cuur zıtt tak tak. Cırr cuur zıtt tak tak. Cırr cuur zıtt tak tak. *(Jimnastik hareketleri yapar)*

ÇİÇEK- Ay yazık...

AYŞE- Kızım palavra atıyor bu. İş diye jimnastik mi yapıyor. Bu palavracı be. Onların işi o.

Çalışmak yerine burada bizimle çene yarıştırmak istiyor. Tembel. Robot dediğin hiç yorulur mu? Palavracı bir robotumuz oldu aman ne güzel.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Sana inanmadı.

ROBOT- Ama ben hep çalışıyorum. Hiç durmadan çalıştırıyorlar. Ben de sinemaya, tiyatroya gitmek istiyorum. Sizin gibi okula gitmek, sokakta oynamak istiyorum. Çikolata şeker yemek istiyorum.

AYŞE- Sonra cırr cırr olmak.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Boş ver. Ben sana hak veriyorum. Bir insan hiç durmadan çalıştırılır mı? Herkesin

Uyumaya, dinlenmeye, gezmeye, sinemaya, tiyatroya gitmeye hakkı vardır.

(*Seyirciye*) Peki sizce başka neler yapmaya hakkımız var arkadaşlar?

(*Çiçek çocuklardan yanıtlar alıp onlarla konuşur*)

ÇİÇEK- Peki tanışmaya devam edelim. C5 kaç yaşındasın?

ROBOT- Kaç yaş?

Bakıcı- Yani doğal, e... senin için imal edileli desek daha doğru olur. Ne kadar oldu?

ROBOT- 45 gün 16 saat 42 dakika 33 saniye 34 saniye 35. ...

ÇİÇEK- Tamam tamam. 45 günlük bebekmiş.

AYŞE- Bu kazık mı?

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Sen 45 günlük çocuksun. Ben 10 yaşındayım. Senden büyüğüm yani.

ROBOT- Yaşasın!.. (*Sevinçle salonda tur atar*) Ben de Çocukmuşum! Yaşasın! Yaşasın!

Çocuk robotum ben! Çocuk robotum ben! la la lay la... la la lay la

(*Çiçek'le el ele tutuşup şarkı söyleyerek dans ederler. Şarkının yarısında İki Çırak dış kapının önüne gelip içeriye dinlemeye başlarlar. Onlar da müziğe uyup evin dışında dans eder.*)

ROBOT- **Çocuk robotum ben!**

Çocuk robotum ben.

Ben ben ben ben

Çocuk robotum ben!

(*Çırakla Asistan kapıyı vururlar. Robot korkarak salonda koşmaya başlar*)

ROBOT- İmdat! İşte geldiler... İmdat! Vidalarım cıvatarım mikro çiplerim. İmdat!

AYŞE- Geldim, geldim. Patlamayın.

(*Ayşe kapıyı açar. Çıraklar içeri düşerler*)

AYŞE- Gene mi siz? Gidin başka yerde düşün. Öf!

ÇİÇEK- (*Robot'a*) Gel benimle!

(*Çiçek robotu arka kapıdan kaçıtırır.*)

BAKKAL ÇIRAĞI- Kaçıyorlar! Kaçıyorlar!

AYŞE- Seni gidi zevzek seni. (Süpürgeyle kovalar) Al sana! Al sana! Asıl sen

Kaçıyorsun gibi geliyor bana ha ne dersin?

ASİSTAN- Ah!

BAKKAL ÇIRAĞI- Oy!

(Dış kapıdan kaçarlarken düşerler. Ayşe kapıyı kapatır. Dışardakiler birbirlerine tutunarak ayağa kalkarlar.)

AYŞE- Hay Allah'ım nedir bu başımıza gelenler. Hep o paslı çöp tenekesinin yüzünden...

(Arka kapıdan Çiçek salona gelir. Robotu da zorlukla çekerek içeri sokar)

ÇİÇEK- Çabuk!..

ROBOT- *(Arızalanmış, hareketlerini yapmakta zorlanmaktadır)* Vidalarım cıvatarım mikro çiplerim... Ah! Gıcır, gıcır...

ÇİÇEK- Elini ver... Ha gayret... Yaslan bana... Tut kolumu.

(Çiçek robotu ne yapacağını gösterir. O da komik biçimde onu taklit etmeye çalışır. Kapıdan girerken Robot düşer)

ROBOT- *(Başını tutar)* Of popom! Popom. *(Kalçalarını tutar)* Ah kafam ah kafam!

ÇİÇEK- Akıllı orası popon değil başın, burası da başın değil popon. Hadi kalk Çabuk...

AYŞE- Çiçek! Bu paslı çöp tenekesiyle ne yapmayı düşünüyorsun?

ROBOT- Ne dedi?

(Dış kapıya gürültüyle Çıraklar girince düşerler)

ROBOT- İmdat yakaladılar!

ÇİÇEK- Kalk. *(Ayşe 'ye)* Ne olur onları oyala abla.

AYŞE- Benim bir şey yapmama gerek yok. Onlar kendi kendilerini oyalıyorlar zaten. Dur kızım ben de geliyorum. Seni yalnız bırakamam.

(Çiçek'le Robot dış kapıdan çıkıp sahnenin sağından koşarak çıkarlar. Çıraklar komik ve sakar hareketlerle odaya girerler)

ASİSTAN- Hep senin yüzünden!

BAKKAL ÇIRAĞI- Hayır senin yüzünden!

ASİSTAN- Çok sakarsın!

BAKKAL ÇIRAĞI- Hayır senin yüzünden!

ASİSTAN- Kulağını çekeyim da aklın başına gelsin!

BAKKAL ÇIRAĞI-Ben senin kulağını çekeyim de Ah! Ah!

ASİSTAN- Nereden kaçtılar?

BAKKAL ÇIRAĞI- Kapıdan...

ASİSTAN- Gidelim ...

BAKKAL ÇIRAĞI- Gidelim...

(Sahnenin sağından çıkarlar. Onların çıkmastıyla sahnenin solundan Çiçek, Robot ve Ayşe sahne önüne gelirler.)

ROBOT- Ay!... Vidalarım cıvatarım mikro ciplerim.

AYŞE- Of! Bunlar hep senin yüzünden paslı çöp tenekesi.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Bırakın sızlanmayı da ne yapacağımıza karar verelim.

ROBOT- Kaçalım.

AYŞE- Ben yoruldum. Hiçbir yere gidemem. Şuracığa oturacağım. Öf be nedir bu başıma

Gelen? Hep şu hurda yığını yüzünden *(Sahne önüne oturur.)*

ROBOT- Ne dedi?

AYŞE- Tekir kedi

ROBOT- Ne dedi?

AYŞE- Seni yedi

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Ayşe abla ya. Dalga geçme şununla.

AYŞE- Hah hah hah hay... Seni hacı cavcav seni.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Seninle şaka yapıyor.

ROBOT- A ne güzel. Şaka yapılıncı gülünüyor değil mi?

ÇİÇEK- Eşek şakası değilse gülünür.

ROBOT- *(Kafasını sallayarak komik biçimde güler)* Hah Hah ha.

(Robot gülerken sahnenin iki yan tarafından bir komiser, Çıraklar, 2 Polis yavaş yavaş gelip arkalarında dururlar. Komiser elleri belinde bekleyip, konuşmaları dinler.)

ÇİÇEK- Tamam artık yeter. Daha fazla gülünmez.

ROBOT- Neden?

ÇİÇEK- Karnın ağrır da ondan.

ROBOT- Tamam.

ÇİÇEK- Şimdi düşünelim. Ne yapacağız? Nereye gideceğiz?

KOMİSER- Karakola.

ÇİÇEK- *(Komiserin farkında değildir)* Karakol olmaz.

KOMİSER- Tamirhaneye.

ROBOT- Olmaz! Sakat değilim ben.

AYŞE- Bence en iyisi evimize dönelim.

KOMİSER- İyi fikir.

AYŞE- İyi fikir ya. Çiçek hanım akşam oluyor annen baban işten dönünce bizi

bulamayacaklar. İşte o zaman kızılca kıyamet kopacak.

ROBOT- Ne dedi?

ÇİÇEK- Ama evde hemen yakalarlar bizi.

KOMİSER- Kih kih kih Yakalandınız bile.

ÇİÇEK- Dalga geçme Ayşe abla.

AYŞE- Ben söylemedim ki.

ROBOT- Ben de.

ÇİÇEK- Öyleyse?

(Önce birbirlerine sanra korkuyla arkalarına bakarlar.)

ÇİÇEK- Hi !

ROBOT- İmdat!

AYŞE- Çok şükür!

KOMİSER- Operasyon başarıyla bitirilmiştir. Hiçbir suçlu polisin elinden kaçamaz. Polis
şaşmaz şaşırmaz yanılmaz!

ROBOT- (Önce uzun hava gibi şarkı söyler)

Ah!. Kaçamadım... Kaçamadım. Oy! Oy!

(Birden ritmi değiştirir. Rap gibi söylemeye başlar. Diğerleri de müziğe uyup dans ederler)

Kaçamazsın demedim mi akıllım ben sana

Anlamadın gitti koca kalın teneke kafa

Vidalarım cıvatarım mikro çiplerim.

Ben ancak paslı bir tenekeyim tenekeyim

Kalın kafa kalın kafa demedim mi ben sana

ÇİÇEK- Üzülme arkadaşım ben varım arkada

Unutma her zaman yanında yanı başında

Arkadaş bulmak kolay değil bu zamanda

Dinle beni kurtaracağım seni çok yakında

ASİSTAN- Oh aman sonunda yakaladık şu robotu

Kök söktürdü kerata yoldurdu bize otu

(Birbirlerine bakarlar. Gözlüklerini görürler)

ASİSTAN- A gözlüğüm!

BAKKAL ÇIRAĞI- A gözlüğüm! *(Gözlükleri değiştirirler)*

BAKKAL ÇIRAĞI- **Sonunda gidiyoruz fabrikaya hey hey!**

Ben de çalışıp olacağın bir robot doktoru

Daha çok çalışıp daha iyi işim olacak hey.

ROBOT- İmdat!...

AYŞE- İçimden şunları süpürgeyle dövmek geliyor. *(Türkü söyler söyler)*

Süpürgemin sapını

Gülle donatacağım, gülle donatacağım

Alacağım Çiçeğe

Seni kurtaracağım seni kurtaracağım

KOMİSER- Hop dedik! *(Rap tarzında söyler)*

Öyle kaçırmak maçırmak olmaz

Polis şaşmaz şaşırılmaz yanılmaz

Evli evine köylü köyüne

kavga olmazsa kimse darılmaz.

(Düdüğünü çalar)

Haydi dağılın bakalım. Bir daha gözüme görünmeyin.

Yoksa tıkarım hepinizi içeri. Şimdi marş marş evlere!

ASİSTAN- Yaramaz robotumuzun...

BAKKAL ÇIRAĞI-Pillerini çıkaralım...

ASİSTAN- Fabrikaya dönelim.

(Robotun sırtından el büyüklüğünde metal bir parça çıkarırlar. Robot belden eğilip hareketsiz oturup kalır)

ASİSTAN- Evet şimdi görevimi yerine getirdim. Çok sevinçliyim. Seni de kardeşim okula yazdıracağım. Sen de iyi bir robot tamircisi olacaksın.

BAKKAL ÇIRAĞI- Yaşasın!

AYŞE- Ben şimdi size göstermez miyim hanyayı konyayı.

ASİSTAN- Ne dedi?

BAKKAL ÇIRAĞI- Kaç! Kaç!

(Ayşe Çırakları kovalar. Diğerleri peşlerine takılır. Sahnede bir tur attıktan sonra çıkarlar. Perde kapanırken iki çırak koşarak perdenin önüne gelirler.)

ASİSTAN- Of bacaklarım, belim, ayak tırnaklarım!

BAKKAL ÇIRAĞI- Of kafam gözüm kulaklarım!

ASİSTAN- Ay vallahi yakalanmayalım diye çok koştum!

BAKKAL ÇIRAĞI- Asıl ben çok koştum. Ama bak senin kadar yorulmadım. Neden?

Çünkü antrenmanlıyım da ondan. Her gün bakkaldan evlere servis yapa yapa yürümeye de koşturmayı da alışkınım.

ASİSTAN- Ah ben hep oturuyorum kardeş. *(Seyirciyle konuşur)* Ya siz arkadaşlar? Siz de hep oturuyor musunuz? ... Spor yapıyor musunuz?... Ders çalışırken arada bir dolaşıyor musunuz?

BAKKAL ÇIRAĞI- Öyle hep oturmayacaksın. Arada bir kalkıp evde bile olsan dolaşmak gerekir. Siz ne dersiniz arkadaşlar?

ASİSTAN- Tamam. Bundan sonra öyle yaparım. Şimdi Ayşe ablaya yakalanmadan fabrikaya gidelim.

(Perde açılır. Önceki dekorun yerine seyirciye göre sağ ön tarafa bir masa konulmuştur. Sol tarafta ise aynı ağaç vardır. Sahnenin ortasında ise, sanki büyük bir odanın ön camıymış gibi büyükçe boş bir çerçeve vardır. Yukarı kısmında bir tabela asılıdır. Tabelada "ROBOT TAMİRHANESİ" yazar. İçerisi lokal ışıklarla aydınlatılmıştır. İçeride C5 ile birlikte 8-10 bozuk robot vardır. Asistan ile Bakkal Çırağı masanın önündeki koltuklara otururlar.)

ASİSTAN- Sakın uyuma!

BAKKAL ÇIRAĞI- Sen sakın uyuma!

ASİSTAN- Sen uyursun!

BAKKAL ÇIRAĞI- Hayır sen uyursun!

ASİSTAN- (Esner) Ben uyumam!

BAKKAL ÇIRAĞI- (Esner) Hayır ben uyumam!

ASİSTAN- Horr!...

BAKKAL ÇIRAĞI- Horr!

(Sahnenin solundan etrafına bakınarak gizlice Çiçek girer. Yavaş yavaş iki çırağın masasına yaklaşır. İki çırak uyanacak gibi olur. Çiçek saklanır. Sonra teker teker ceplerini ararken uyanırlar. Çiçek saklanır)

ASİSTAN- Sen uyuyorsun!

BAKKAL ÇIRAĞI- Hayır sen uyuyorsun!

ASİSTAN- Ben uyumuyorum. Horr!

BAKKAL ÇIRAĞI- Ben de uyumuyorum. Horr!..

(Çiçek birinin cebinden metal pili bulup çıkarır. Dikkatle yürüyerek kapıdan içeri girer. Girişin yanındaki elektrik düğmesini çevirir. Işıklar yanar. Işıklarla birlikte robotlar hareketlenir. Hepsinin kendine özgü ilginç hareketleri vardır. Çiçek önce korkar. Robotları izler. Kiminin kolu kiminin bacağı yoktur. Organları düzgün olanlar da otomatik olarak takılıp kalmaktadır. Bir robot tekerlekli sandalyededir. Çiçek teker teker hepsine selam verir. Onlar da farklı seslerle yanıt verirler. Çiçek C5'i bulur. Pilini takar. C 5 Garip sesler çıkarıp, garip hareketler yaparak yavaş yavaş kendine gelir)

ROBOT- Ben... Cıztt... neredeyim... 9 çarpı 875973 eşittir 0. Kapalı otopark tehlikeli...

Hamurabi... eksi 98... Çiçek..

ÇİÇEK- (Seyircilere) Eh normaldir. C5... Hey C5 uyan. Bak ben geldim. Arkadaşın Çiçek...

ROBOT- Ah... vidalarım cıvatarım mikro çiplerim. Ah...

ÇİÇEK- Tamam kendine geldi.

ROBOT- A.. Çiçek seni de mi buraya getirdiler? Senin de mi arızan var?

ÇİÇEK- Gevezeliği bırak. Seni kaçırmaya geldim.

ROBOT- Ama benim pillerimi aldılar. Ben hareket edemem.

ÇİÇEK- Konuşuyorsun, yürüyorsun ya akıllım.

ROBOT- Aaa!

ÇİÇEK- Ben pilleri çıraklardan alıp sana taktım.

ROBOT- A! (Sevinçle şarkı söyler)

Pilim var pilim var

Ben yürüyorum.

Yetişin a dostlar

Ben gidiyorum

Gacur gucur cızt cızt

ROBOT- Eve mi gideceğiz?

ÇİÇEK- İlk bakacakları yer orası. Eve gidemeyiz.

ROBOT- Peki nereye?

ÇİÇEK- Senin çok sevineceğin bir yere.

ROBOT-Ya?

ÇİÇEK- Çocukların çok olduğu bir yere.

ROBOT- Yaşasın!

ÇİÇEK- Haydi vakit kaybetmeyelim.

(Kapıya yönelirler. Önlerine iki robot gelir. Biri dört ayak üzerinde yürümekte, diğeri onu, boynuna bağladığı iple gezdirmektedir. Dört ayak yürüyen eşek gibi anırır. Çiçek şaşırır.)

ÇİÇEK- A?

İPLİ- Eşek bu. Gezmeye çıkardım.

ÇİÇEK- Nesi var?

İPLİ- Görmüyor musun? Kendini eşek sanıyor.

ROBOT- A ne güzel.

İPLİ- Hoşuna gittiye gel seni de gezdireyim.

ÇİÇEK- Boş verin onu. Peki, siz onu neden bağladınız?

İPLİ- Bırakayım da herkesi ısırsın, öyle mi? *(Giderler)*

ÇİÇEK- Onun da çipleri bozulmuş. Hi hi! *(Eliyle bozuk işareti yapar)*

ROBOT- *(Çiçeği taklit eder)* Onun da çipleri bozulmuş. Hi hi!

ÇİÇEK- Yürü yürü adamlar gelmeden çıkalım.

(Önlerine bir robot yaklaşır)

2.ROBOT- Avcumun içinde ne var?

ÇİÇEK- Çattık. Boşuna robot hastanesi dememişler.

2.ROBOT- Avcumun içinde ne var?

ÇİÇEK- Para.

2.DELİ- Cık.

ÇİÇEK- mikro çip.

2. DELİ- Cık *(Seyirciye döner.)* Siz bilin. Avcumun içinde ne Var? *(Çocuklardan aldığı her cevaba “Cık” der)* Bilemediniz. Ben söyleyeyim mi? Minare var. Minare!

Bilemediler... Bilemediler. Oh ya. Oh ya.

ÇİÇEK- Çıkalım artık buradan.

(Çıkarlarken duvara yapışmış gibi bir robot durmaktadır. Başını sürekli sağa sola çevirmektedir.)

3.ROBOT- Tik... Tak... Tik... Tak... Tik... Tak

ÇİÇEK- Sen Ne yapıyorsun?

3.ROBOT- Görmüyor musun ben duvar saatiyim. Tik Tak... Tik... Tak

ROBOT- Peki saat kaç?

3.ROBOT- 5.

ÇİÇEK- Bilemedin. Saat 5 değil. 9.

3.ROBOT- Eyvah geç kalmışım. *(Başını daha hızlı çevirmeye Başlar)* Tik. Tak. Tak. Tik.

Tak.Tik. Tak

(Gürültüye Çıraklar uyanır. Çerçevenin hemen arkasında, seyirciye yüzü dönük, cam silme hareketi yapan robot uyarır.)

SİLEN ROBOT- Dikkat!... Uyandılar... Dikkat!

ASİSTAN- *(Gerinir)* Ah... Uyumuşum!

BAKKAL ÇIRAĞI-*(Gerinir)* Ah... Uyumuşum!

ASİSTAN- Neden uyudun?

BAKKAL ÇIRAĞI-Sen neden uyudun?

ROBOT- Eyvah ne yapacağım ben?

TEKERLEK SANDALYELİ ROBOT- (C5'e) Çabuk yanıma gel. Eğil. *(C5 Tekerlekli Sandalyeli robotun yanına gidip saklanır)*

TEKERLEKLİ SANDALYELİ ROBOT- Kımıldamadan dur. (Çiçek'e) Sen de hemen ışıkları kapat
(Çiçek koşup ışıkları kapatır. İki çırak itişerek büyük çerçevenin önünden içeriye bakarlar. İçerde her şey eskisi gibidir. Masalarına dönerler. Oturur oturmaz da horlayarak uyurlar.)

T. SANDALYELİ ROBOT- Tamam uyudular. Şimdi gidebilirsiniz.

ÇİÇEK- Yardımın için teşekkür ederim.

T. SANDALYELİ ROBOT- Önemli değil. Kendinize iyi bakın.

ÇİÇEK- Hoşcakal.

ROBOT- Hoşcakal.

T. SANDALYELİ ROBOT- Güle güle. Işıkları yakıp gidin.

ÇİÇEK- Neden?

T. SANDALYELİ ROBOT- Arkadaşlar canlansın. Siz çıkınca ben de onları çıkartırım.
Hangisinin arkasından gideceklerini şaşırırlar. Böylece Size zaman kazandırmış oluruz.

ÇİÇEK- Teşekkür ederim. Çok iyisin. Hoşcakal.

(Çiçek robot ile çıkarken ışığı yakar. Diğer robotlar yeniden canlanıp yürümeye başlarlar. Bizimkiler dikkatle kapıdan çıkıp iki çırağın arkasından korkarak geçip, sahnenin ortasına gelirler.)

ROBOT- (Derin bir nefes alır.) Ah özgürlük!

ÇİÇEK- Ah canım.

ROBOT- Çocuklar gibi yaşamak istiyorum ya! (Tepinir)

ÇİÇEK- Şımarıklığı bırak. Gidelim artık. Bak seni yakalayanlar uyanmak üzere.

ROBOT- İmdat! Vidalarım cıvatarım, mikro çiplerim!

(Çıraklar. Bizimkiler de onlara görünmemeye çalışarak sahnenin solundaki ağaca doğru gidip, arkasına saklanırlar. Arkalarından 2. robot çıkar. İki çırağa yaklaşır.)

2.ROBOT- (Bağırır) Elimin içinde ne var?

(Çıraklar şaşırırlar.)

ASİSTAN-Hey... Çalışıyorlar!...

BAKKAL ÇIRAĞI- Kim çalıştırdı? Ben çalıştırmadım.

ASİSTAN- Işığı kim yaktı? Ben yakmadım?

BAKKAL ÇIRAĞI- Ben de yakmadım.

ASİSTAN- O zaman kim yaktı? Gidip Bakalım.

(Çerçevenin önüne gelip sanki cam varmış izlenimi vererek, içeri bakarlar. Cam silen robot onları taklit ederek oyalamaya çalışır. Bu aralarında karşılıklı komik bir oyun olur. Bu arada birkaç robot ta dışarı çıkar. Çıkanlara engel olmaya çalışırlar. İçeri girerler. Onların girmesiyle diğerlerinin sesleri duyulmaya başlar.)

Labarba- Tik. Tak. Tik. Tak. Ai...Ai...Ai...Cızt... Hatalı... Çipliler... Kolu... çıkan...

Avucumda ne var? Çızt...Kablosu... Yanlış...Cızt...Bağlanan... Tamam...

ASİSTAN- C5 yok / C5 yok / Eyvah Gene kaçmış./ Polise haber verelim / Alarm /Alarm...

(Işıkların yakıldığı yerden bir düğmeye basarlar. Alarm çalmaya başlar... Dışarı çıkarlar. Arkalarından köpekli robotta kapıdan çıkar. Komiser ve iki polis, koşarak ağacın önüne gelir. Bizimkiler olayları ağacın arkasından kafalarını çıkarıp tekrar saklanarak titreyerek komik hareketlerle görünmemeye çalışırlar)

KOMİSER- Evet burada bir olay olmuş. Hissediyorum.

ASİSTAN- Bildiniz.

KOMİSER- Polis şaşmaz şaşırmaz yanılmaz.

ASİSTAN- C5... C5

KOMİSER- Kaçtı değil mi?

BAKKAL ÇIRAĞI- Bildiniz.

KOMİSER- Elbette. Polis şaşmaz şaşırmaz yanılmaz. Anlamıştım zaten. Yürüyün.

ASİSTAN- Nereye?

BAKKAL ÇIRAĞI- Nereye?

KOMİSER- E? *(Çuvallar. Ama çabuk toparlanır)* Sınır kapılarına haber gönderin. Bütün

Havaalanları kapatılsın, uçuşlar yasaklansın ve hatta tutulup bırakılmasın.

ASİSTAN- Aman komiserim...

BAKKAL ÇIRAĞI-Ne yapıyorsunuz?

KOMİSER- Çok mu ileri gittim?

ASİSTAN- Çok.

BAKKAL ÇIRAĞI- Biraz.

KOMİSER- Öyleyse... (Bir an düşünür. Tekrar emirler verir) Belediye otobüs seferleri

Durdurulsun! Mahallenin dolmuşları kalkmasın! Kimse bisiklete binmesin!

Yürüyün!

(Sahnenin sağından çıkarlar. Bu arada içerdeki robotlar da teker teker seyircinin önüne gelerek, onlarla oyun oynayarak sahnenin sağından, solundan çıkarlar)

Labarba- Tik.Tak.Tik.Tak.... Avucumun içinde ne var? Cızt.. Deh... Çüş... Deh.... Ai..

Ai.. Ai... Tik. Tak..

T. SANDALYELİ ROBOT- *(Seyircilere)* Umarım kaçacak fırsatı bulurlar. Hoşça kalın çocuklar.

(Çiçekle C5 etraflarına bakarak ağacın arkasından çıkarlar)

ÇİÇEK- Teşekkürler tekerlekli arkadaş!

T. SANDALYELİ ROBOT- Siz hala burada mısınız?

ÇİÇEK- Tamam gidiyoruz. Her şey için sağ ol.

T. SANDALYELİ ROBOT- Önemli değil. Hoşça kalın!

ÇİÇEK- Güle güle! Ne kadar iyi bir arkadaşın var.

ROBOT- O benim arkadaşım değil ki.

ÇİÇEK- Aynı yerde kaldınız, aynı kaderi paylaştınız, kaçman için sana yardım etti...

ROBOT- Ee?

ÇİÇEK- Aynı sınıfta olanlar, aynı okulda okuyanlar, aynı apartmanda oturanlar, aynı mahallede yaşayanlar arkadaş sayılırlar.

ROBOT- Siz çocuklar böyle mi biliyorsunuz?

ÇİÇEK- Tabi. Benim de sınıf arkadaşlarım var... Okul arkadaşlarım var... Mahalle arkadaşlarım var...

ROBOT- Ne kadar çok arkadaşın var. Birazını bana versene...

ÇİÇEK- Ha ha ha... Öyle leblebi istermiş gibi arkadaş istenmez ki...

ROBOT- Ee benim nasıl arkadaşım olacak?

ÇİÇEK- Oldu işte. O tekerlekli sandalyedeki robot şu anda senin en iyi arkadaşlarından biri oldu.

ROBOT- Sahi mi?

(Dışardan komiserin sesi duyulur.)

KOMİSER- Polis şaşmaz şaşırılmaz yanılmaz!

ÇİÇEK- Eyvah geliyorlar. Kaç!

ROBOT- İmdat! Vidalarım cıvatarım mikroçiplerim...

(Koşarak ağacın arkasına saklanırlar. Komiser 2 polis ve Asistanla Bakkal Çırağı sahneye girerler)

KOMİSER- Onlar buradalar. Hiçbir yere gidemezler. *(Koklar.)* Kokularını alıyorum...

Buradalar... Hey! Çıkın ortaya!

ROBOT- İmdat!...

ÇİÇEK- Hişt! Sus...

KOMİSER- Seslerini duyuyorum. Hem de yakındalar... Evet... *(Ağaca doğru yürür)* işte!

Buradan geliyor sesleri.

(Bizimkiler korkuyla titrerken. Yan taraflarından elinde süpürgesiyle Ayşe girer)

AYŞE- *(Kızgın)* İşte buldum sizi. Nerde benim Çiçeğim?

ÇİÇEK- Oh! Yaşasın kurtulduk. Ayşe Abla!

ROBOT- Sahi mi? Hadi çıkalım o zaman.

ÇİÇEK- Dur! Acele etme. Gitsinler sonra.

KOMİSER-*(Duraklar)* Eyvah! Bu da nereden çıktı şimdi?

BAKKAL ÇIRAĞI- Yandık... Mahvolduk!

ASİSTAN- Gene o Kadın!

(Ayşe İkisinin üstüne yürür. Onlar kaçar o kovalar. Komiserin çevresinde bir tur atarlar)

AYŞE- Gene onların peşindesiniz değil mi? Kaçırdınız Çiçeğimi. Ben size gösteririm şimdi. Sizi gidi şaşkınlar sizi!

KOMİSER- Yeter! Biz de onları arıyoruz. Hem de buralardalar. Hissediyorum. Hem de çok yakında. *(Etrafı koklar)*

ROBOT- Eyvah geliyor!

ÇİÇEK- Hişt!

KOMİSER- İşte gene o sesler. Şu ağacın arkasından geliyor.

(Komiser ağır ağır ağaca yaklaşır. Tam yanlarına varacağı zaman, sahnenin arkasından büyük bir şamatayla, müzik eşliğinde maskeli ve değişik kostümler içinde, kadınlı erkekli kalabalık girer.)

KOMİSER- O da ne? Ses bunlardan geliyormuş demek.

ÇİÇEK- Oh! Kurtulduk.

ŞÖVALYE- Hanımefendiler, beyefendiler maskeli balomuz başlıyor! Majestelerinin ve

Sevgili çocuklarımızın istekleriyle her yıl bugün düzenlenen yeni yıla merhaba balosu büyük bir coşkuyla başlıyor. Medam, mesyö huzurlarınızda... Majesteleri!
(Borular çalar. Sessizlik olur. Sahne gerisinden kral ve kraliçe kostümleri giymiş iki oyuncu gelir. Sahnede eğilerek selam veren oyuncuların ortasından geçerler. Öncekiler de ne yapacaklarını bilemez. Selam vermek için eğilmek isterler ama bir türlü beceremezler. Komik olurlar. Kral ve kraliçe sahne önüne gelip durup etrafa göz atarlar. Kral eliyle başlama işareti yapar)

ŞÖVALYE- Majestelerinin emirleri... Balo başlasın!

(Vals müziği eşliğinde 5-6 dakikalık bir gösteri sunulur. Bu dansa Çiçekle C5, Komiserle Ayşe, Asistanla Bakkal Çırağı, Polisler de birbirleriyle eş olur. Dansın sonuna doğru Asistan, Çiçekle C5' i fark eder. Dansı bozmadan, polislerle işaretleşerek onları ortalarına alırlar. Komiser oralı değildir. O kendini müziğe, dansa kaptırmıştır. Ayşe de mutludur.)

AYŞE- Komiser Bey bakıyorum kaptırdınız gidiyor.

KOMİSER- Ah anneciğim. Ah babacığim. Bana neden dinletmediniz bu müziği. Ne kadar güzelmiş. Sanki şimdiye kadar hiç yaşamamışım, Yeni doğmuşum gibi.

AYŞE- Hadi hayırlısı.

KOMİSER- Hem sizinle bir başka zevkli oluyor.

AYŞE- Ay... Aman komiser bey...

(Müzik biter. Dansçılar ile kral ve kraliçe sahneden çıkarlar. İki çırak robotun üstüne atlayıp yakalarlar. Komiser dansa devam eder.)

KOMİSER- Lay lay lay la la la

ASİSTAN- Tutun... Kaçırmayın!

Labarba- İşte yakaladık... Tutun... İmdat... Tut tut... Tüh..

(Şövalye gelir. Kargaşayı durdurur.)

ŞÖVALYE- Beyler Kralın huzurunda olduğumuzu unutmayalım. Hanımefendiler, beyefendiler! Şimdi Kral ve Kraliçemiz en başarılı kostüm tasarlayanları seçecek Vee onları dans ederek onurlandıracaklardır. Hanımefendiler, beyefendiler! Kral ve Kraliçe!

(Herkes yana açılır. Kral ve Kraliçe herkesin kostümlerine bakarak ilerler. Kraliçe C5 in karşısında durur.)

KRALİÇE- Muhteşem ! Kostümünüzü kime diktirdiniz?

ROBOT- Eee!

ÇİÇEK- *(Asistanı gösterir.)* Beyefendi dikti Kraliçemiz.

KRALİÇE- Öyle mi? Çok yaratıcı bir kostüm tasarlamışsınız. Tebrik ederim. Yarın saraya davetlisiniz.

ASİSTAN- Te..Te..Teşekkür... Ederiz

KRALİÇE- *(C5'e)* Bu dansı sizinle yapıyorum.

(Kraliçe kolunu uzatır. C5 ne yapacağını bilemez. Çiçek C5 in kolunu kraliçenin kolunun altına koyar. Yürümesini işaret eder)

KRAL- O zaman bana da küçük hanımla dans etmek kalıyor. Küçük hanım bu dansı bana lütfeder misiniz?

(Çiçek reverans yapar. Dansa giderler.)

ASİSTAN- Kraliçe bizi..

BAKKAL ÇİRAĞI- Sarayına davet etti.

ASİSTAN- Yaşasın!

BAKKAL ÇİRAĞI- Ona da robot yaparız.

ASİSTAN- Yaşasın! Aa! Sen kim oluyorsun be?

BAKKAL ÇİRAĞI- Arkadaşın değil miyim? Beni okula göndereceksin ya?

ASİSTAN- Ha tamam tamam. Unutmuşum. Yaşasın!

(El ele tutuşup dans ederler. Komiser yanlarına gelir.)

KOMİSER- Sizleri tebrik ederim. Büyük onur. Bravo!

(Arkada müzikle birlikte dans bitince robot ile Çiçek, Kral ile kraliçe'nin arkasına saklanırlar. Onları göremeyen Asistan panikler. Müzik devam eder)

ASİSTAN- Ama C5'i...

BAKKAL ÇİRAĞI- Gene kaçırdık!

KOMİSER- Hayır. Polis Şaşmaz şaşmaz yanılmaz. *(Polislere)* Bütün kapılar tutulsun.

Sınır kapılarına da haber verilsin. Tren garları, otobüs terminalleri kuşatılsın! Bütün bisikletlere el konulsun!

ASİSTAN- Komiser Bey...

KOMİSER- Gene mi abarttım?

BAKKAL ÇİRAĞI- Biraz

KOMİSER- Hah hah hah ha... Şaka yaptım şaka. Şimdi bırakın bunları da şu güzel dansı seyredelim. Lay lay lay la la la

ASİSTAN- Komiser arıza yaptı.

BAKKAL ÇİRAĞI- Tamirhaneye götürüp.

ASİSTAN- Tamir edelim.

AYŞE- Aman ha kalsın. O sadece müziği yeni keşfetti. Benim gibi. Lay lay la...

(Ayşe de süpürgesine sarılıp dans eder. Bir süre sonra Komiserle karşılaşp dansa birlikte devam ederler. Asistan ile Çırak, Çiçekle C5 i gözden kaçırmamak için dikkatle dansı seyredeler. Diğer oyuncular dans eden çiftlerin çevresini sarar. Onları görmek zorlaşır. Kalabalık açıldığı zaman Çiçekle C5 yoktur)

ŞÖVALYE- Hanfendiler, beyfendiler! Majesteleri himayelerinde düzenlenen yılın en güzel balosu sona ermiştir. Seneye gene böyle mutlu bir günde buluşmak üzere Elveda! Ekselansları!

(Kral ve kraliçe müzik eşliğinde sahneden çıkar. Diğerleri de iki sıra halinde arkalarından takip eder. İki çırak ve polisler etrafı araştırırlar. Komiser hala müziğin etkisindedir)

ASİSTAN- Yoklar işte!

BAKKAL ÇIRAĞI- Kaçtılar!

ASİSTAN- Oysa komiserin umurunda bile değil.

KOMİSER- Umurumda. Hem de daha çok umurumda.

BAKKAL ÇIRAĞI- Öyleyse yakalayın!

KOMİSER- Yakalamak değil.

ASİSTAN- Ya ne diyeceğiz? Ya ne diyeceğiz?

KOMİSER- Bulmak... Bu iki tatlı çocuğu bulacağım.

KAHVECİ ÇIRAĞI- Yakalayalım! Yakalayalım!

KOMİSER- Onlar suçlu değil ki yakalayalım.

ASİSTAN- Ama o kaçak. Ama o kaçak?

KOMİSER- Sizden kaçmak suç değil. Ayrıca ben olsam ben de kaçardım.

AYŞE- Bravo Komiserim! *(Alkışlar)*

KOMİSER- *(Reverans yapar)* Madam...

AYŞE- Ay çok şekersiniz.

KOMİSER- Mersi madam. Şimdi yaramaz ve tatlı çocuklarımızı Bulalım. Bulalım ki başlarına kötü bir olay gelmesin. Beyfendiler, Hanfendi...

AYŞE-*(Çok hoşlanır)* Ay...

ASİSTAN- Bunlara bir hal oldu.

BAKKAL ÇIRAĞI- Aşık oldular.

ASİSTAN- Arıza yaptılar.

BAKKAL ÇIRAĞI- Bu arıza türü nasıl tamir edilir bilmiyorum.

ASİSTAN- Ben de.

ASİSTAN- Gözlüklerim.

BAKKAL ÇIRAĞI- Gözlüklerim. (Gözlükleri değışirler)

KOMİSER- Lütfen beni izleyin. Hanfendi.

(Komiser kolunu Ayşe'ye uzatır. O da memnuniyetle koluna girer. Sahneden çıkarlar.

Onların çıkmasıyla Çiçekle C5 koşarak sahneye girer)

ROBOT- Baloya mı gidiyoruz.

ÇİÇEK- Ne balosu? Daha yeni bitmedi mi maskeli balo?

ROBOT- Ya gidelim... Baloya gidelim...

ÇİÇEK- Balo bitti. Seneye gideriz tamam mı?

ROBOT- Tamam.

ÇİÇEK- Aman da ne söz dinlermiş. Ne de tatlıymış...

ROBOT- Teşekkür ederim. Sen de çok iyi arkadaşsın. Şimdi benim çok iyi iki arkadaşım oldu değil mi arkadaşım Çiçek?

ÇİÇEK- Evet. İki günde iki arkadaş. Bence çok başarılısın.

ROBOT- Evet ben çok başarılıyım. Çok güçlüyüm, akıllıyım. Çok cesurum

ÇİÇEK- Geldiler!

ROBOT- *(Çiçeğin arkasına saklanır)* İmdat!

ÇİÇEK- Ne oldu başarılı çocuk?

ROBOT- Kandırdın beni.

Çiçek - Şaka yaptım. Şaka.

(Başta Komiser tüm ekip sahneye gelir)

KOMİSER- Artık korkmanıza gerek kalmadı lay lay...

ROBOT- İmdat!

ÇİÇEK- Eyvah!

AYŞE- *(Çiçeğe sarılır)* Çiçeğim. Başına bir şey geldi diye çok korktum kızım...

ÇİÇEK-Ayşe Abla. Kurtar bizi!

AYŞE- Korkmanıza gerek yok çocuğum. Her şey hallolacak. Merak etme.

ÇİÇEK- Ya o? (C5 i gösterir.)

(C5 kaçmak ister. Ama polisler onu yakalar. Karga tulumba komiserin önüne getirirler)

ROBOT- İmdat kurtarın beni. Vidalarım, Cıvatarım, mikro çiplerim. İmdat!

KOMİSER- Hayır hayır. Böyle kaba tekniklere gerek yok. Bırakın lütfen.

ROBOT- Te..Te..Teşekkür ederim.

ASİSTAN- Bırakmayın. Bırakmayın!

KOMİSER- Kimseye zorla hiçbir şey yaptıramam.

ÇİÇEK- Aa. Ne oldu buna böyle?

AYŞE- Kafasına saksı düştü. Bir müzik dinledi bir dans etti. Adamın hayatı değişti. Hiç fena olmadı hani? Güzel bir müzik insanı işte böyle iyi bir insan yapar.

ÇİÇEK- O zaman sık sık müzik dinleyelim mi Ayşe abla?

AYŞE- Tabi dinleriz Çiçek.

ÇİÇEK- Yaşasın. Peki Komiser amcaya söylesek robot arkadaşımı bırakır mı?

KOMİSER- Yasalar kişiye göre değişmez küçük hanım. (Ayşe'yi ima ederek) Hoşlandığınız biri olsa bile.

AYŞE- (*Cilveleşirler*) Aman komiserim...

KOMİSER- Güzel baayan...

AYŞE- Komserim...

KOMİSER- Güzel baayan...

ASİSTAN- İşimize baksak!

AYŞE- Sevimsizler!

KOMİSER- Öhö ! Öhö! Sanatsever insanların korunmasına dair kanunun 8 madde A fıkrasına göre sanatsal yeteneklerini kanıtlayan her kişi yasaların koruması altına alınır vee... Onlara her türlü olanak vee... Özgürlük tanınır. Buna göre... Bize bir eski, bir de yeni sanatsal gösteri yapabilirseniz her istediğinizi yapmakta özgür olursunuz. Nokta.

AYŞE- Ay ne kadar güzel konuştu.

ÇİÇEK- Yani şimdi bir Hacivat Karagöz gösterisi gerek. Bir de canlı kukla gösterisi yapsak? Ne dersiniz?

KOMİSER- Çok güzel olur. Beğenirsek yasaya göre özgür olursunuz!

ASİSTAN- Ama nasıl olur?

BAKKAL ÇİRAĞI- Ama nasıl olur?

KOMİSER- Kanunlar böyle. Sanata karşı gelinmez!

AYŞE- Ay kitap gibi konuşuyor ya...

KOMİSER- (*Parmağını şıklatır*) Karagöz sahnesi gelsin!

(*İki görevli daha önceden hazırlanmış Karagöz sahnesini, sahnenin ortasına koyarlar*)

KOMİSER- (*Çiçekle C5'e*) Buyurun. İzliyoruz.

ROBOT- Ama ben bunu oynamasını bilmiyorum ki?

ÇİÇEK- Akıllım Karagözü zaten bir kişi oynatır.

ROBOT- Çok akıllısın. Hem de benden daha çok.

ÇİÇEK- Gevezeliği bırak. Geç sahnenin arkasına.

ROBOT- Ben ne yapacağım?

ÇİÇEK- Hiçbir şey yapma. Şu mumu tut yeter.

ROBOT- Tamam.

(Diğerleri seyredebilecekleri sahne kenarlarına geçip otururlar. Komiserle Ayşe yan yanadır. Çiçek Karagözü başlatır.)

Hacivat- Yar bana bir eğlence! Yar bana bir eğlence! Efendim demem o değil, benim biricik arkadaşım biricik dostum, gözümün nuru, ömrümün testeresi Karagözüm nerede?

Acaba penceresine kurulmuş uyku mu çeker?

Karagöz- Hayır nezle olmuş burnunu çeker!

Hacivat- Gel benim Karagözüm eğlenme vaktidir şimdi.

Karagöz- Sırtın kaşınıyorsa Hacivat, tımarın vaktidir şimdi.

Hacivat- Yar bana bir eğlence medet! Yar bana bir eğlence medet.

Karagöz- Dayak geliyor sabret. (Karagöz Hacivat'a vurur)

Labarba- Aman birader boğazımı sıkma... Bacağımı bırak! Aman efendim durunuz! Kafana kafana vuracağım Hacivat!

Hacivat- Aman efendim ne yapıyorsunuz? İnsan arkadaşını döver mi?

Karagöz- Seni gidi arsız, yüzsüz, işkembe suratlı seni.

Hacivat-Vay efendim akşamı şerifler hayır olsun.

Karagöz- Mendebur kargalar gözünü oysun!

Hacivat-Birader böyle kavgayla ömür mü geçer?

Karagöz-Huyu kurusun tokadımın sözü bir tek sana geçer.

Hacivat-Bak Karagözüm şimdi sana bazı şeyler öğreteceğim.

Karagöz-Sahi mi Hacivat?

Hacivat- Şimdi dediklerimi tekrar edeceksin.

Karagöz- Peki Hacivat.

Hacivat- Ala! Dikkat et başlıyorum.

Karagöz- Başla hadi.

Hacivat-Efendim başlıyorum.

Karagöz-Çubuk ol. Yoksa şimdi ben sana başlıyacağım!

Hacivat- Üç tunç tas has kaysı hoşafı. Tekrar et bakalım.

Karagöz-Pöh ! Bu muydu öğreteceğin? Ne var bunda söyleyemeyecek? Ee.. Sen şunu bir daha söyle bakayım.

Hacivat- Efendim. Üç tunç tas has kaysı hoşafı.

Karagöz-Üç tuş taş kaysı yassı..

Hacivat- Olmadı Karagözüm. Dur sana daha kolayını öğretem.

Karagöz- Olur. Onu öğret Hacivat.

Hacivat-Şu yoğurdu sarımsaklasakta mı saklasak sarımsaklamasakta mı saklasak.

Karagöz- Şu yoğurdu sarımsaksak ta sak sak sarımsakla sakla sak sak...

Hacivat- Canım efendim olmadı. Hazırsan bir daha deneyelim.

Karagöz- Hazırım hazır Öhö... Öhö...

Hacivat- Şu köşe yaz köşesi şu köşe kış köşesi ortada su şişesi.

Karagöz- Ne var bunu söyleyemeyecek? Şu şişesi ortası kış şu köşesi yaz. İşte bu kadar.

Hacivat- Olmadı karagözüm olmadı. Peki iki satırlık şiir söylesem cevabını verebilir misin?

Karagöz- Söyle sevabını al cevabını.

Hacivat- Biz de gezerdik bir vakit kahramanlıkta

Çok yiğitlerle imtihan olduk pehlivanlıkta

Karagöz- Al cevabını köftehor.

Bir vakit eşek gibi semer taşıdım hamallıkta

Çok kızmıştım seni döver iken samanlıkta

Seni gidi idare fitili, mum bacaklı seni. Gel buraya.

Hacivat-Yıktın perdeyi eyledin viran. Gideyim haber vereyim sahibine heman.

Karagöz- Her ne kusurumuz varsa af ola, evleriniz neşeyle dola.

(Dinleyenler alkışlar. Çiçekle C5 sahninin önüne çıkarlar. Selam verirler)

Labarba- Bravo... Aferin... Yaşa...

KOMİSER- İkinize de aferin... Şimdi gelelim yeni, günümüz gösterisine. Ne sunacaksınız bize?

ÇİÇEK- Pantomim.

KOMİSER- Güzel.

ÇİÇEK- Ama bize siyah giysiler gerek!

KOMİSER-*(Parmağını şıklatır)* İstedikleri giysiler gelsin!

(Görevliler iki siyah giysi getirip Çiçeğe verirler. Çıkarken Karagöz sahnelerini alıp giderler. Çiçekle C5 giyinirler)

KOMİSER- *(Ayşe'ye)* Efendim bir de müzik olsa şöyle...

AYŞE- Ah çok iyi olurdu valla.

KOMİSER- İsterseniz ben söyleyeyim.

AYŞE- Ay ne olur söyle söyle!

KOMİSER- *(Berbat söyler)* **O sole miyo...**

AYŞE- *(Kulaklarını tıkar)* Tamam tamam. Çok güzel söyledin. Aman bayılacağım. Şimdi sus, sonra söylersin olur mu?

KOMİSER- Peki. Bu müziği sonra yalnız senin için söyleyeceğim.

AYŞE- Eyvah patladı kulaklarım desene?

KOMİSER- Efendim ne patladı.

AYŞE- Çiçek diyorum. Başlıyorlarmış.

KOMİSER- Ha öyle mi? Gösteri başlasın!

(Çiçekle C5 başları, elleri ve sadece ayakları açıkta kalacak şekilde siyah bir giysi giymişlerdir. Siyah bir fonun önüne geçerler. Başları, elleri ve ayakları bedenlerinden ayırmış gibi görünmektedir. Diğerleri şaşırır)

ÇİÇEK- Sevgili arkadaşlar şimdi sizlere çeşitli müzik aletlerini çalmayı taklit edeceğiz.

ROBOT- Ama ben çalmasını bilmem ki.

ÇİÇEK- Ben ne yaparsam aynısını yap. Tamam mı?

ROBOT-Tamam Ben çok iyi taklit yaparım. Çok kolay.

ÇİÇEK- Şimdi dikkatle izle.

(Yerden bir keman alır gibi yapar. Onu çalmaya başlar. (Güzel bir keman sesi duyulur. Diğerleri alkışlar)

ROBOT- Kolay.

(O da bir keman alıp çalar gibi yapar. Ancak kapı gıcirtısı duyulur. Diğerleri güler. Tekrar tekrar dener. Aynı ses duyulur. Kemanı Çiçeğe geri verir.)

ÇİÇEK- Başka bir müzik aletiyle devam ediyoruz.

(Saksafon çalar gibi yapar. Güzel bir saksafon parçası duyulur. Diğerleri alkışlar. C5 dener. Ama saksafon sesi yerine “Möö!...” diye ses çıkar. Tekrar tekrar dener. Aynı ses çıkar. Çiçek piyano çalmaya oturur. Kısa bir piyano parçası çalar. C5 piyanoya oturur. Ama ondan tahta ve çekiç sesleri gelir. Çiçek selam verir. Diğerleri alkışlar. C5 de selama katılır.)

ÇİÇEK- Şimdi bir pantomim yapacağım bakalım salondaki arkadaşlarımız ne yaptığımı bilecekler mi?

(Çiçek balık tutma pantomimi yapar. Salondan gelen seslere göre kimi hareketlerini yineleyebilir. Salonla iletişimi koparmaz)

ÇİÇEK- *(Seyirciye)* Tebrik ederim... Tebrik ederim. Bildiniz... Balık tuttum değil mi?
Tebrik ederim.

KOMİSER- Evet !... Sanatsever insanların korunmasına dair Kanunun 8 madde a fıkrasına göre sizin için bir karar vermemiz gerekiyor.

ÇİÇEK- Yani?

KOMİSER- Özgürsünüz.

(Çiçekle C5 sevinçle sarılır... Zıplar... Oynarlar)

KOMİSER- Aynı kanunun 9 maddesine göre (Asistanla Çırağa) bu robotu gerekçesiz hapsedtiğiniz için, onu hiç dinlendirmeden, hiç uyutmadan sürekli çalıştırdığınız için sizi ... Karakola davet ediyorum.

ASİSTAN-Ama ben?

BAKKAL ÇIRAĞI- Ama o? *(Polisler ikisinin de kollarına girer)*

AYŞE- Oh olsun!

KOMİSER- Aynı kanunun 599. maddesine göre de *(Ayşe 'ye)* Kendimi, size... Eş olarak mahkum ediyorum.

(Ayşe sevinçle boynuna atılır. Herkes sevinçle oynayarak şarkı söylemeye başlar.)

ROBOT- *(Rep tarzında söyler)*

Yaşasın çok sevinçliyim, mutluyum bak bana

Arkadaşım oldun teşekkür ederim sana

Mikroçiplerimi dolduracağım okulda

Okuyacağım hikaye roman kana kana

ÇİÇEK- **Beraber gideriz okula ve tiyatroya**

ROBOT- Yaşasın!

ÇİÇEK- **Bizde kalırsın. Annemle babam izin verir.**

ROBOT- Oley!

ÇİÇEK- **Arkadaş olmak kolay değil bu zamanda**

Aşılır engeller verdik mi kafa kafaya

ASİSTAN- Yakaladık derken yakalandık be arkadaşım

BAKKAL ÇIRAĞI- Bu işte bir terslik var ama anlayamadık?

Birlikte- **Artık robotların sözünü dinlemek gerek**

Çocuklar gibi onları da sevmek gerek

KOMİSER- Biz de yardımcı oluruz size sevinerek.

Labarba- (Alkışlar) Bravo... Yaşısın! Hey! Yaşasın arkadaşlık!

AYŞE- (Karadeniz havasında söyler)

Süpürgemin sapını

Gülle donatacağım, gülle donatacağım

Olacağım nazlı yar

Seni alacağım, seni alacağım.

Labarba- (Alkışlar) Bravo... Yaşasın... Hey...

KOMİSER- (Arya gibi söyler)

Güneş doğdu kalbime

Cevap verdi sevgime

Ah seninle bir ömür

Gececek gümbür gümbür

Labarba-(Alkışlar) Yaşa! Bravo! Oley!

KOMİSER- Evet geldik oyunumuzun sonuna.

ÇİÇEK- Yıktık perdeyi eyledik viran.

ROBOT- Gidelim haber verelim sahibine heman

ÇİÇEK- Aferin hemen öğrenmişsin. *(Robot kasılır)*

KOMİSER- Sürçü lisan ettikse af ola.

AYŞE- Evleriniz neşeyle dola.

HEP BİRLİKTE- Hoşcakalın!

ASİSTAN- Evet söyleyin bakalım. Oyunu sevdiniz mi? Oyuncuları sevdiniz mi? Peki tiyatrodan olmaktan hoşlandınız mı? Tiyatroya tekrar gelmek ister misiniz? Çok memnun olduk. Sizleri her zaman her yaşta tiyatrolarımıza bekleriz. Yeni oyunlarda sizlerle buluşmaktan çok mutlu olacağız. Hoşcakalın arkadaşlar.

SON